

rer mig bekendt ikke den type totalitære stater til.

Der var masser af – undskyld udtrykket – løse ender, man kunne gribe fat i i hr. Thor Pedersens indlæg. Jeg skal prøve at se, om jeg kan begrænse mig.

Først og fremmest ulandsbistanden, som jo er radikalt hjerteblood, og det er klart, når partiet Venstre møder op til finanslovforhandlinger med faktisk det eneste konkrete besparelsesforslag bestående af besparelser på ulandsbistanden, at så er det en rød klud i ansigtet på i hvert fald Det Radikale Venstre.

Når man så dertil lægger såkaldte forslag til besparelser – jeg skal nævne et par stykker: sanering af tilskudsjunglen skal give 400 mio. kr., statslige udbud skal give 600 mio. kr., produktivitetsforbedringer skal give 640 mio. kr., alt i alt 1,6 mia. kr., så virker det ret hokusfokus-agtigt, undskyld udtrykket.

Derfor skal mit konkrete spørgsmål være: Hvordan i alverden vil hr. Thor Pedersen skaffe 600 mio. kr. til at øge statsligt udbud allerede i 2001? Det hænger ikke sammen, må jeg sige til hr. Thor Pedersen. Svar efterlyses.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Ja, man må undres, når man hører hr. Thor Pedersens tale om sundhedssektoren. Det er selvfølgelig fair nok, at hr. Thor Pedersen måske ikke er inde i alle områderne. Man burde dog så måske have en fornemmelse af, at han talte lidt sammen med sundhedsordførerne fra partiet Venstre.

Det, som jeg hørte hr. Thor Pedersen foreslå heroppe fra talerstolen, at vi skulle bruge 1,5 mia. kr. til på sundhedsvæsenet, er rent faktisk ting, som i dag er mulige, og mig bekendt er det jo amterne, hvor det for en stor del er Venstre-ambtsborgmestre rundt omkring, som styrer sygehusvæsenet. Derfor er der ikke noget nyt i det, hr. Thor Pedersen siger.

Og så bliver det jo ikke bedre af, at man bliver ved med at gentage, at vi bare skal afsætte penge og så glemme det faktum, at vi har 600 ledige lægestillinger.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Thor Pedersen: Kan hr. Thor Pedersen på en eller anden måde dokumentere eller anskueliggøre over for mig, at der står læger i kø i blandt andet de nordiske lande eller uden for andre grænser, som er helt vilde for at komme ind og blive ansat i den dan-

ske sundhedssektor? For ellers vil jeg vove den påstand, at så kan man ikke bruge de 1,5 mia. kr.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Frank Aaen spørger, om ikke det var en idé, at mange af de her ekstra penge, der kommer ind ved de højere oliepriser, som selskaberne har, i virkeligheden kom forbrugerne til gode.

Jamen det er jo lige præcis det, vi foreslår, for staten henter, med det niveau, vi kender nu, ca. 4,5 mia. kr. mere ind i koncessionsafgifter, i moms og i selskabsskat i forhold til det budgetlagte, og der foreslår vi at bruge ca. 1,5 mia. kr. til netop at imødekomme forbrugernes ønske og gøre det lettere at drive erhverv. Så jeg er helt enig med hr. Frank Aaen: Det er et ægte, godt synspunkt med liberal tankegang.

Så spørger man: Jamen det dér med konkurrence og sundhedssektoren, skal man nu konkurrere på prisen? Nej, jeg siger, at man skal konkurrere om at give det bedste servicetilbud overhovedet for at tiltrække patienterne; alt det gode, man kan gøre. Dette, at man kan bestille tid og komme til, når man har bestilt tid, at man kan have den samme læge, der følger én gennem hele operationen, at man får en god service, at man selv kan vælge, at sygehusene har brug for patienterne også for at kunne afholde deres lønomkostninger.

Altså, at man gør brug af det bedste, man egentlig kender, så det, der er af potentiale, kan få lov at vise duellighed, at man kan lære af hinanden, at man kan inspirere hinanden.

Hr. Morten Helveg Petersen spørger til det med ulandsbistand og siger, at det er en rød klud, at Venstre ikke vil give støtte til Mugabe. Jamen, det er en rød klud for mig, at vi giver støtte til Mugabe. Det er en rød klud for mig, at vi giver støtte til andre regimer, der undertrykker menneskerettigheder, at vi fastholder, at de kan blive siddende ved magten. De kunne være fjernet for mange år siden; hvis man ikke gav dem støtte, havde der været et folkeligt oprør i deres egne lande.

Må jeg sige om, hvordan vi kan nå udbud, at jo, det er et simpelt regnestykke. Det er 10 procentpoint mere af statens driftsomkostninger, der ikke omfatter forsvar og politi og forskning. Det er egentlig dér, man forestiller sig at udbyde 10 pct. mere, og det giver i år 2001 ca. 600 mio. kr.

Fru Lone Møller spørger, om det ikke i dag er muligt at gøre det, man kan maksimalt med res-